

MRF 2024.108

Planklagenævnets afgørelse af 27. maj 2024, j.nr. 23/13753

Ikke medhold i klage over uvarslet forbud efter samlingsstedslovens § 1, stk. 1, mod rockergruppes anvendelse af ejendom som samlingssted, da anvendelsen af ejendommen konkret fandtes at medføre væsentlig ulempe og utryghed for omkringboende med henvisning til politiets nedlæggelse af midlertidigt forbud og verserende national bandekonflikt. Ikke modstrid med grundlovens § 79 eller EMRK art. 11 om forsamlingsfrihed eller proportionalitetsprincippet. Dissens.

Odense Kommune nedlagde den 6. oktober 2023 forbud efter § 1, stk. 1, i lov om forbud mod anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe (LFSG) mod en rockergruppes anvendelse af en ejendom i Odense som rockerklub. Forbuddet blev afleveret på den omhandlede ejendom den 6. oktober og blev tinglyst på ejendommen den 9. oktober. Afgørelsen var begrundet i, at rockergruppens anvendelse af ejendommen var egnet til at medføre væsentlig ulempe og utryghed for omkringboende, hvor kommunen navnlig havde lagt vægt på det forhold, at politiet havde nedlagt midlertidigt forbud efter rockerloven mod ophold på ejendommen. Kommunen havde videre lagt vægt på, at politiet havde udtalt, at det som følge af en nationalt verserende bandekonflikt ikke kunne udelukkes, at der kunne finde angreb sted mod ejendommen. Afgørelsen blev påklaget af ejendommens ejer (E), der konkret fandtes at have indgivet rettidig klage over kommunens afgørelse, da klagefristen skulle regnes fra tidspunktet for tinglysning efter nye lempeligere regler i LFSG § 7, stk. 2. E gjorde navnlig gældende, at anvendelsen af ejendommen ikke medførte væsentlig ulempe og utryghed for omkringboende, at der ikke forelå konkrete oplysninger om trusler mod ejendommen, og at kommunen havde sat skøn under regel ved at basere forbuddet på oplysninger fra politiet. Videre gjorde E gældende, at forbuddet skulle have været varslet, og at forbuddet var i strid med grundloven og EMRK. Planklagenævnet fandt anledning til at behandle, (1) om forbuddet var hjemlet, (2) om der skulle have været meddelt forudgående varsel, (3) om forbuddet var foreneligt med grundlovens § 79 og EMRK art. 11, og (4) om kommunen havde iagttaget proportionalitetsprincippet. Et flertal i nævnet (10 mod 1) fandt, at der var hjemmel til at nedlægge forbud efter LFSG § 1, stk. 1, da

ejendommen fandtes at medføre væsentlig ulempe og utryghed for omkringboende. Flertallet lagde navnlig lagt vægt på, at politiet på tidspunktet for afgørelsen havde nedlagt midlertidigt forbud begrundet i en verserende konflikt, og at der konkret forelå risiko for angreb på ejendommen. Flertallet afviste derfor, at kommunen havde sat skøn under regel, med henvisning til lovforarbejderne til LFSG, hvorefter dokumentation for, at betingelserne for forbud er opfyldt, forudsættes tilvejebragt i samarbejde mellem kommunen og politiet. Et mindretal (1 mod 10) fandt derimod, at der ikke havde været hjemmel til forbuddet, bl.a. fordi politiets midlertidige påbud ikke medførte, at der konkret forelå risiko for angreb mod ejendommen. Et enstemmigt nævn fandt herefter, at forbuddet kunne udstedes uden forudgående varsel, idet politiet på tidspunktet for forbuddet havde nedlagt midlertidigt forbud, hvormed forbuddet var begrundet i konkret risiko for angreb. Det var nævnets opfattelse, at anvendelsen af ejendommen gav anledning til alvorlige gener, hvorfor forbud uden forudgående varsel ikke var uforholdsmæssigt indgribende, da der forudgående var sket varsling og partshøring, hvormed E forud for kommunens afgørelse havde haft mulighed for at ophøre med anvendelsen. Nævnet fandt ligeledes, at det meddelte forbud var i overensstemmelse med grundlovens § 79 og EMRK art. 11 om forsamlingsfrihed, da forbuddet var rettet mod én bestemt rockergruppe og var konkret begrundet i risikoen for angreb som følge af gruppens aktiviteter, og da rockergruppen ikke anvendte ejendommen til at mødes i politisk eller andet meningsbefordrende øjemed. Nævnet afviste ligeledes, at forbuddet var i strid med proportionalitetsprincippet, da der var tilstrækkeligt tungtvejende interesser forbundet med nedlæggelse af forbuddet. På den baggrund kunne nævnet ikke give medhold i klagen.

MRF 2024.108

Kommentar: Afgørelsen er så vidt ses den første afgørelse fra Planklagenævnet, hvor nævnet har taget stilling til gyldigheden af forbud efter lov nr. 653 af 8. juni 2017 om forbud mod anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe, der bygger på betænkning nr. 1562/2016 om indsats over for rockerborge samt lovforslag nr. L 193 (saml. 2016/2017). Som det fremgår af betænkningen, var det de samme principielle retlige temaer, som er rejst af ejeren i sagen fra Odense, der var genstand for udvalgets overvejelser, idet der dog i den endelige lov er den forskel, at et ubetinget varslingskrav udgik.

Afgørelse i klagesag om Odense Kommunes forbud mod at anvende ejendom på [A1], Odense C, som samlingssted for en gruppe

Sag: 23/13753

Dato: 27. maj 2024

Odense Kommune traf den 6. oktober 2023 afgørelse om forbud mod at anvende ejendommen [A1], 5000 Odense C, som samlingssted for en gruppe.

Ejeren af ejendommen har klaget over afgørelsen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om kommunen har haft hjemmel til at nedlægge forbud, jf. § 1, stk. 1, i lov om forbud mod anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe.
- Om et forbuddet vil være uforholdsmæssigt indgribende uden forudgående advarsel, jf. lovens § 1, stk. 2.
- Om forbuddet er foreneligt med Grundlovens § 79 samt Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 11.
- Om kommunen har overholdt det forvaltningsretlige princip om proportionalitet.

Planklagenævnet kan ikke give medhold i klagen. Det betyder, at kommunens afgørelse gælder.

1. Sagens oplysninger

1.1. Ejendommen

Klagen vedrører anvendelsen af [A1], 5000 Odense C, som samlingssted for en bestemt gruppe.

1.2. Afgørelsen, der er klaget over

Kommunen traf den 6. oktober 2023 afgørelse om forbud mod at anvende ejendommen [A1], 5000 Odense C, som samlingssted for en gruppe. Forbuddet blev udstedt med hjemmel i § 1, stk. 1, i lov om forbud mod anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe.

Det fremgår af afgørelsen, at forbuddet gælder i 3 måneder fra afgørelsens dato, dvs. til den 6. januar 2024.[1]

Det fremgår af sagens oplysninger, at forbuddet blev afleveret på ejendommen den 6. oktober 2023, og at forbuddet blev tinglyst på ejendommen den 9. oktober 2023.

Kommunen har lagt til grund for afgørelsen, at ejendommen anvendes som samlingssted for en rockerklub.

Kommunen begrundede afgørelsen med, at gruppens anvendelse af ejendommen er egnet til at medføre væsentlig ulempe og utryghed for de omkringboende. Kommunen lagde vægt på, at Fyns Politi har nedlagt et midlertidigt forbud mod ophold på ejendommen med hjemmel i rockerlovens bestemmelser, som forudsætter, at der er risiko for angreb, der vil være til fare

for personer, der bor eller befinder sig i nærheden af ejendommen. Kommunen lagde desuden vægt på, at Fyns Politi har udtalt, at der er en national bandekonflikt, og at det ikke kan udelukkes, at der på grund af det overordnede trusselsbillede kan finde angreb sted mod ejendommen eller personer med ophold på ejendommen.

1.3. Klagen og bemærkningerne hertil

Planklagenævnet har under sagens behandling modtaget de dokumenter vedrørende sagens indhold, der fremgår af Bilag 1 sidst i denne afgørelse.

Planklagenævnet modtog klagen fra kommunen den 27. november 2023.

Klagen og de bemærkninger, der er modtaget i klagesagen, er alene kort gengivet i afgørelsen, men de er indgået i sagsbehandlingen i deres helhed.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Planklagenævnets behandling af sagen

I sagens behandling har følgende medlemmer deltaget: Helle T. Anker (formand), Heidi Bank, Peter Buhl, Henrik Høegh, Ulf Kjellerup, Helle B. Lassen, Jonas V. K. Nielsen, Henrik Stjernholm, Keld K. Sørensen, Flemming Thornæs og Jan Woollhead.

2.2. Planklagenævnets kompetence

Planklagenævnet kan tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunalbestyrelses afgørelse om at nedlægge forbud i medfør af § 1, stk. 1, efter lov om forbud mod anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe, jf. lovens § 7, stk. 1.^[2]

2.3. Klagefrist i forbindelse med kommunens afgørelse

Kommunen har anført, at klagen ikke er indgivet inden for fristen, og at klagen derfor bør afvises.

Kommunen traf den 6. oktober 2023 afgørelse om forbud mod at anvende ejendommen [A1], 5000 Odense C, som samlingssted for en gruppe.

På tidspunktet for klagens indgivelse var reglerne for klagefrist således, at en klage skulle være indgivet skriftligt inden 4 uger efter, at afgørelsen var meddelt, jf. § 2, stk. 1, i planklagebekendtgørelsen.[3]

Reglerne for klagefrist er efter klagens indgivelse blevet ændret,[4] således at en klage nu skal være indgivet skriftligt inden 4 uger efter, at forbuddet i medfør af § 2, stk. 1, er afleveret og tinglyst på ejendommen, jf. § 7, stk. 2, i lov om forbud mod anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe.

Forbuddet blev den 6. oktober 2023 meddelt klageren med klagevejledning. Det fremgår af sagens oplysninger, at forbuddet desuden blev afleveret på ejendommen den 6. oktober 2023. Tinglysningen af forbuddet på ejendommen skete imidlertid først den 9. oktober 2023.

Da de efterfølgende vedtagne regler om klagefrist i den konkrete sag er mere lempelige for klageren anvender Planklagenævnet de nye regler om klagefrist i § 7, stk. 2, i lov om forbud mod anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe.

Planklagenævnet finder på baggrund af ovennævnte, at fristen i denne sag skal beregnes fra den 9. oktober 2023, da forbuddet på dette tidspunkt var både afleveret og tinglyst på ejendommen.

Det vil sige, at klagefristen udløb den 6. november 2023.

Klagen er indgivet i klageportalen den 6. november 2023. Klagen er dermed indgivet rettidigt.

2.4. Væsentlig ulempe og utryghed

2.4.1. Klagen

Det fremgår af klagen, at anvendelsen af ejendommen ikke udgør væsentlig ulempe og utryghed for de omkringboende på trods af, at det udgør et samlingssted for en rockerklub.

Klageren gør i den forbindelse gældende, at der ikke er konkrete oplysninger om nogen trussel mod ejendommen. Klageren anfører, at ejendommen er blevet anvendt på samme måde i 15 år, og at der tidligere har været national bandekonflikt uden nedlæggelse af forbud mod anvendelsen. Politiet har i øvrigt blot oplyst, at det ikke kan udelukke et angreb mod ejendommen.

Klageren gør desuden gældende, at der ikke er oplysninger om, at anvendelsen medfører gener for de omkringboende, herunder med stor hyppighed eller intensitet. Forbuddet bærer efter klagerens opfattelse præg af, at kommunen har sat skøn under regel ved blot at henvise til oplysningerne fra Fyns Politi.

2.4.2. *Generelt om lov om forbud mod anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe*

Lov om forbud mod anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe giver kommunerne adgang til at nedlægge forbud mod, at en ejendom anvendes som samlingssted for en bestemt gruppe, hvis denne anvendelse er egnet til at medføre væsentlig ulempe og utryghed for de omkringboende, jf. § 1, stk. 1.

Det fremgår af lovens forarbejder,^[5] at der ved "gruppe" forstås to eller flere personer med anden tilknytning end nære familiemæssige relationer, f.eks. en forening, loge, klub eller lignende. Det vil ikke være en forudsætning, at der er tale om en formel sammenslutning eller et formelt medlemskab af gruppen. Rocker- og bandegrupper vil eksempelvis være omfattet.

En ejendom anvendes som "samlingssted" for en gruppe, når to eller flere personer med jævne mellemrum opholder sig på ejendommen med udgangspunkt i deres medlemskab af eller tilknytning til gruppen eller medlemmer af gruppen eller som led i arrangementer, der kan henføres til gruppen, f.eks. klubaftener eller fester.

2.4.3. Generelt om væsentlig ulempe og utryghed

Gruppens anvendelse af ejendommen som samlingssted skal være "egnet" til at medføre væsentlig ulempe og utryghed for de omkringboende. Dette indebærer ifølge lovbemærkningerne, at der skal foretages en objektivt bedømmelse ud fra bl.a. de konkrete gener, der er nævnt nedenfor. Det vil således ikke være tilstrækkeligt, at en omkringboende måtte føle ulempe og utryghed.

Med "væsentlig ulempe og utryghed" sigtes til gener, der er så alvorlige og normalt længerevarende, at de vil kunne sidestilles med de gener, der kan opleves, når der i tilknytning til en ejendom foregår virksomhed på en måde, som systematisk indebærer strafbare handlinger – f.eks. systematisk hashhandel – og som er egnet til at medføre væsentlig ulempe og utryghed hos de omkringboende.

Om dette er tilfældet vil bero på en samlet konkret vurdering. I vurderingen vil det bl.a. kunne indgå, om anvendelsen af ejendommen som samlingssted for gruppen fører til hyppige støjgener eller hyppige trafikale gener. Det vil endvidere kunne indgå, om personer, der færdes på ejendommen, begår strafbare forhold på eller i området omkring ejendommen eller udviser chikanøs eller truende adfærd i området. Herudover vil det kunne indgå, om anvendelsen af ejendommen som samlingssted for gruppen giver anledning til angreb eller konkret risiko for angreb rettet mod ejendommen eller personer, der opholder sig på ejendommen. Der er ikke tale om en udtømmende opregning af mulige ulempe- og utryghedsskabende gener.

Generne vil for at kunne danne grundlag for et forbud skulle gå klart ud over, hvad der kan forventes i det pågældende område.

Konstatering af blot én af de ovennævnte gener vil som udgangspunkt ikke alene kunne begrunde et forbud. Der vil normalt skulle konstateres en flerhed af gener over en længere periode. Der vil dog kunne være tilfælde, hvor kun én bestemt type af gener forekommer over en længere periode eller med en sådan hyppighed eller intensitet, at dette i sig selv vil være tilstrækkeligt til at begrunde et forbud.

Det vil også kunne indgå i vurderingen, hvis der er eller har været risiko for et angreb som beskrevet, forudsat at der er tale om en tilstrækkeligt konkret risiko. Risikoen vil efter omstændighederne være tilstrækkeligt konkret, hvis politiet har nedlagt forbud i medfør af rockerloven i forhold til den pågældende ejendom. Dette vil dog bero på en konkret vurdering af de omstændigheder, der lå til grund for forbuddet efter rockerloven.

Kommunen skal sikre, at der foreligger den fornødne dokumentation for, at betingelserne for et forbud er opfyldt. Dette forudsætter ifølge lovbemærkningerne et nært samarbejde mellem kommunen og politiet, og en stor del af dokumentationen vil således i praksis skulle bestå af materiale fra politiet.

2.4.4. Planklagenævnets vurdering

Kommunen har begrundet afgørelsen med, at Fyns Politi har nedlagt midlertidigt forbud mod ophold på ejendommen med hjemmel i rockerloven, og at politiet har udtalt, at der er en national bandekonflikt, og at det ikke kan udelukkes, at der på grund af det overordnede trusselsbillede kan finde angreb sted mod ejendommen eller personer med ophold på ejendommen.

Det fremgår af sagens oplysninger, at Fyns Politi har nedlagt midlertidigt forbud efter rockerloven den 25. september 2023 og herefter forlænget forbuddet den 16. november 2023. Det fremgår heraf, at lukningen er sket på baggrund af voldsomme hændelser i København, hvor rockergrupperingen blev angrebet – formentlig som led i en verserende konflikt, og at samme rockergruppering holder til i det klubhus, som er omfattet af kommunens forbud i denne klagesag.

Et flertal på 10 medlemmer (Helle T. Anker, Heidi Bank, Henrik Høegh, Ulf Kjellerup Hansen, Peter Buhl, Jonas V. K. Nielsen, Helle Lassen, Henrik Stjernholm, Keld Koustrup Sørensen, Flemming Thornæs) finder ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at anvendelsen af ejendommen er egnet til at medføre væsentlig ulempe og utryghed for de omkringboende. Flertallet lægger herved navnlig vægt på, at politiet på tidspunktet for afgørelsen havde nedlagt et forbud efter rockerloven, som er begrundet i en verserende konflikt, og på oplysningerne om baggrunden for, at forbuddet blev nedlagt. Der er herved efter flertallets opfattelse en tilstrækkelig konkret risiko for angreb mod ejendommen. Det forhold, at der ikke er oplysninger om, at anvendelsen derudover har medført gener for de omkringboende, er efter flertallets opfattelse uden betydning i den konkrete sag, da den konkrete risiko for et angreb mod ejendommen er så alvorligt et forhold, at dette alene kan begrunde et forbud.

Flertallet finder desuden ikke anledning til at antage, at kommunen har sat skøn under regel ved at lægge politiets oplysninger til grund i vurderingen af, at anvendelsen af ejendommen er egnet til at medføre væsentlig ulempe og utryghed for de omkringboende. Flertallet lægger herved vægt på, at det fremgår

af lovbemærkningerne, se afsnit 2.4.3 ovenfor, at dokumentationen for, at betingelserne for et forbud er opfyldt, forudsættes tilvejebragt i et nært samarbejde mellem kommunen og politiet, og at en stor del af dokumentationen i praksis vil skulle bestå af materiale fra politiet.

Kommunen havde derfor hjemmel til at nedlægge forbuddet, jf. § 1, stk. 1, i lov om forbud mod anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe.

Et mindretal på 1 medlem (Jan Woollhead) finder, at der i sagen ikke er tilstrækkelig dokumentation for, at anvendelsen af ejendommen er egnet til at medføre væsentlig ulempe og utryghed for de omkringboende. Mindretallet lægger herved vægt på, at der ikke er en tilstrækkelig konkret risiko for angreb mod ejendommen blot som følge af, at politiet på tidspunktet for afgørelsen havde nedlagt et forbud efter rockerloven, som var begrundet i en verserende konflikt. Mindretallet lægger desuden vægt på, at ejendommen har været anvendt på samme måde i en lang årrække, og at der ikke er oplysninger om, at anvendelsen har medført gener for de omkringboende. Endelig kunne politiet ved at forlænge sit forbud efter rockerloven mod ophold på ejendommen have opnået samme resultat, som kommunen gør med sit forbud.

Mindretallet finder derfor, at kommunen ikke havde hjemmel til at nedlægge forbuddet, jf. § 1, stk. 1, i lov om forbud mod anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe.

Der træffes afgørelse i overensstemmelse med flertallets stemmeafgivning.

2.5. Forudgående advarsel

2.5.1. Klagen

Det fremgår af klagen, at et forbud vil være uforholdsmæssigt indgribende, og at kommunen derfor alene skulle have givet en advarsel efter lovens § 1, stk. 2.

Klageren henviser til, at ejendommen har haft den samme ejer og er blevet benyttet på samme måde i 15 år, at der aldrig er indgivet klager over anvendelsen, og at kommunen desuden har givet tilladelse til, at ejendommen kan bruges som motorcykelklub.

2.5.2. Generelt om forudgående advarsel

Det følger af § 1, stk. 2, i lov om forbud mod anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe, at såfremt et forbud i medfør af stk. 1 vil være uforholdsmæssigt indgribende uden forudgående advarsel, skal kommunalbestyrelsen først meddele advarsel om, at forbud kan forventes nedlagt, hvis gruppens anvendelse af ejendommen som samlingssted fortsætter med at være egnet til at medføre væsentlig ulempe og utryghed for de omkringboende.

Ved vurderingen af, om nedlæggelse af forbud vil være uforholdsmæssigt indgribende uden forudgående advarsel, vil kommunen skulle lægge vægt på alvoren af de gener, som gruppens anvendelse af ejendommen som samlingssted giver anledning til. Det taler eksempelvis for, at der kan nedlægges forbud uden forudgående advarsel, hvis disse gener omfatter angreb mod ejendommen eller personer på ejendommen. Det samme gælder, hvis generne eksempelvis omfatter flere tilfælde af strafbare forhold på ejendommen eller i området omkring denne begået af personer, der færdes på ejendommen. Det vil herudover kunne indgå, om ejendommens ejere og brugere på anden måde er gjort bekendt med et muligt forbud, f.eks. ved henvendelser fra kommunen eller politiet, og dermed har haft mulighed for at rette for sig.

2.5.3. Planklagenævnets vurdering

Et enstemmigt Planklagenævn finder, at forbuddet kunne udstedes uden brug af forudgående advarsel. Nævnet lægger herved vægt på, at politiet på tidspunktet for afgørelsen havde nedlagt et forbud efter rockerloven på baggrund af en verserende bandekonflikt, og at forbuddet således er begrundet i en konkret risiko for angreb mod ejendommen som følge af, at gruppen anvender den som samlingssted. Det fremgår af lovbemærkningerne, jf. afsnit 2.5.2 ovenfor, at angreb mod ejendommen eller personer på ejendommen er udtryk for så

alvorlige gener, at et forbud uden forudgående advarsel ikke er uforholdsmæssigt indgribende. Efter nævnets opfattelse må en konkret risiko for angreb mod ejendommen sidestilles hermed. Nævnet finder derfor, at anvendelsen af ejendommen giver anledning til så alvorlige gener, at et forbud uden forudgående advarsel ikke er uforholdsmæssigt indgribende. Nævnet lægger desuden vægt på, at der forud for det påklagede forbud blev nedlagt et opholdsforbud efter rockerloven på ejendommen den 25. september 2023, og at kommunen den 29. september 2023 partshørte og varslede forbuddet over for klageren. Klageren havde derfor mulighed for at ophøre med anvendelsen, før forbuddet blev udstedt.

Planklagenævnet kan derfor ikke give medhold i klagepunktet.

2.6. Proportionalitetsprincippet, Grundloven og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

2.6.1. Klagen

Det fremgår af klagen, at forbuddet ikke er i overensstemmelse med Grundloven og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, og at forbuddet desuden ikke er proportionelt. Klageren har i den forbindelse bl.a. henvist til, at der ikke er dokumentation for, at anvendelsen fører til gener for de omkringboende.

2.6.2. Generelt om proportionalitet, Grundloven og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Det forudsættes i lovbemærkningerne, at der kun nedlægges forbud efter lovens § 1, stk. 1, hvis dette i det konkrete tilfælde er proportionalt og i overensstemmelse med grundloven og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Et forbud vil således ikke kunne nedlægges, hvis der er tale om et samlingssted for en gruppe, som mødes i et politisk eller andet meningsbefordrende øjemed.

Det forhold, at eksempelvis en rockerklub måtte begynde at kalde sig en politisk klub, vil naturligvis ikke i sig selv indebære, at det skal lægges til grund, at der reelt er tale om virksomhed med et meningsbefordrende øjemed.

Når det i øvrigt uden for det nævnte tilfælde overvejes at nedlægge forbud, vil der skulle foretages en afvejning af på den ene side interessen i at sikre en vidtgående forsamlingsfrihed for lovlige foreninger mv. og på den anden side de modstående hensyn til at imødegå den ulempe og utryghed for de omkringboende, som gruppens anvendelse af ejendommen som samlingssted i det konkrete tilfælde indebærer. Det betyder, at et forbud ikke vil kunne nedlægges i situationer, hvor dette ikke vil være foreneligt med Grundlovens § 79 eller artikel 11 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

2.6.3. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet finder, at forbuddet mod at anvende ejendommen som samlingssted for en gruppe er foreneligt med Grundlovens § 79 samt artikel 11 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Nævnet lægger herved vægt på, at forbuddet er rettet mod en bestemt rockergruppe og er begrundet i en konkret risiko for angreb mod ejendommen som følge af gruppens aktiviteter. Der er således ikke tale om, at forbuddet er rettet mod en gruppe, der bruger ejendommen til at mødes i et politisk eller andet meningsbefordrende øjemed.

Planklagenævnet finder desuden, at forbuddet ikke er i strid med det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip. Nævnet lægger herved vægt på, at der i den konkrete sag er tilstrækkeligt tungtvejende interesser i at nedlægge forbuddet, herunder særligt hensynet til at undgå angreb mod ejendommen samt den deraf afledte utryghed for de omkringboende.

Planklagenævnet kan derfor ikke give medhold i klagepunktet.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet kan ikke give medhold i klagen over Odense Kommunes afgørelse af 6. oktober 2023 om forbud mod at anvende ejendommen [A1], 5000 Odense C, som samlingssted for en gruppe.

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 3 a i lov om Planklagenævnet.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.^[6] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

[1] Kommunen traf den 26. januar 2024 afgørelse om at nedlægge forbud uden tidsbegrænsning mod at anvende ejendommen som samlingssted for en gruppe.

[2] Lov nr. 653 af 8. juni 2017 om forbud mod anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe.

[3] Bekendtgørelse nr. 130 af 28. januar 2017 om udnyttelse af tilladelser, frist for indgivelse af klage, indsendelse af klage til Planklagenævnet og opsættende virkning af klage for visse afgørelser truffet efter lov om planlægning og visse andre love.

[4] Lov nr. 1790 af 28. december 2023 om ændring af lov om planlægning og forskellige andre love.

[5] Forslag til Lov om forbud med anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe, LF 193/2016.

[6] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet med senere ændringer.

Lovområder:

Planloven, retlig (efter 1. februar 2017)